

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17972

гр. София, 25.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110169372 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3, във вр. чл. 146 ГПК.

Делото е образувано по предявен като частичен за 1 000 лв. от общата претенция за 10 000 лв. осъдителен иск от Б. И. Ч. срещу „Н. М. Г.“ ЕАД за присъждане на обезщетение за нанесени му неимуществени вреди, изразяващи се в накърняване репутацията му, душевни болки и страдания от отправените срещу него клеветнически твърдения, съдържащи се в материал, разпространен в брой 37/1032/ от 16-22.09.2023 г. на вестник „Уикенд“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на разпространението – 22.09.2023 г. – до окончателното изплащане на обезщетението.

Ищецът твърди, че на 22.09.2023 г. разбрал за публикуваната статия в горепосочения вестник. Тя съдържала като подзаглавие: „приятелката си (...), че му кръшкала с юношата на ЦСКА Б. Ч.“, а в изложението било написано, че въпросната жена „се среща тайно с новопривлечения в „Миньор“ (Перник) футболист Б. Ч.“. В статията още ищецът бил наречен „тъпкача Б.“. Към изложението била приложена и снимка на ищеца по бански, която била публикувана без негово съгласие. В резултат на изложеното по негов адрес той изпитвал неудобство, безпокойство, тревожност и притеснения от неверността на твърденията, които засягали неговото достойнство, добро име и престиж като успяващ футболист. Написаното станало достояние и на социалния му кръг – фактическа съжителка, приятели, близки и роднини, пред които изпитвал неудобства. Притеснявал се от реакцията на феновете, съотборниците си и ръководителите на своя нов отбор, в който наскоро постъпил. Притеснявал се освен за своето реноме, но и за това на отбора. Вследствие тези неприятни емоции той започнал да спи неспокойно, да се стресираща от обаждания и въпроси на близки за верността на написаното, както и от опасения, че другото лице, намесено в статията, можело да се саморазправи с ищеца. На следващо място, цитати от статията били публикувани и в още поне 3 онлайн издания. Твърденията не отговаряли на истината, били манипулативни, тенденциозни, опозоряващи и целящи да засегнат личността, честта и достойнството на ищеца. В посочената публикация бил посочен автор на статията – Деница Димитрова. Издател и собственик на вестника е ответното „Н. М. Г.“ ЕАД, което се установявало както от самото печатно издание, така и от писмо относно ISSN номера на изданието, изходящо от Националната агенция за международни стандартни номера. Ищецът твърди, че ответникът отговаря по чл. 49 ЗЗД като възложител на работата, тъй като вредите са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му

работа. Ищецът излага, че свободата на словото не е абсолютна, като посочва, че нейните предели са чуждите субективни права като доброто име, честта, личният и семейният живот. Накърняването им било основание за ограничаване свободата на словото, за да се гарантират и международните стандарти по права на човека за защита на личния и семейния живот от посегателства срещу доброто име, честта и достойнството от печата или други средства за масова информация. Ищецът пояснява речниковото значение на думите „обида“ и „клевета“, като твърди, че думата „тъпкач“ е обидно, тъй като с него се накърнява честта и достойнството на ищеца, понеже в разговорната употреба тази дума била вулгарен и циничен еквивалент на думата „любовник“. Твърдението, че ищецът се срещал с друга жена, която изневерявала на приятеля си с него, било клевета, тъй като въпреки неверността си тези разгласени обстоятелства водели до обществено мнение. Поради това били налице и всички елементи от правото по чл. 49 ЗЗД, като заради националния мащаб на вестника и известността на ищеца в обществото, както и тяхната продължителност ищецът смята, че му се дължи обезщетение в размер на 10 000 лв., 1000 от които претендира по настоящия частичен иск. Претендира разноски.

На ответника исковата молба е връчена редовно по реда на чл. 50, ал. 2 във вр. чл. 50, ал. 4 ГПК и не е постъпил отговор в срока по чл. 131 ГПК.

Правна квалификация – предявен е иск с правно основание - **чл. 49 във вр. с чл. 45 ЗЗД.**

Липсват обстоятелства, които да бъдат признати за безспорни и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 153, вр. с чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК, съдът разпределя следната **доказателствена тежест**:

В тежест на ищеца е да докаже в кумулативност следните факти: че ответникът с конкретните си противоправни действия - с публикуването на материалите без проверяване на тяхната достоверност, му е причинил неимуществени вреди и какви точно, причинно[1]следствената връзка между поведението на ответника и причинените неимуществени вреди, както и конкретния размер на неимуществените вреди.

В тежест на ответника: е да проведе насрещно доказване по посочените обстоятелства, а при установяването на фактическия състав на вземането, следва да докаже, че го е погасил.

По доказателствените искания на страните съдът намира следното:

Приложените към исковата документи следва да бъдат допуснати за събиране като писмени доказателства.

Искането за събиране на гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели при режим на довеждане следва да бъде уважено само по отношение на един свидетел по арг. от чл. 159, ал. 2 ГПК, доколкото не са посочени различни обстоятелства, които ще се установяват чрез разпита на двамата свидетели.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК, следва да се укаже на страните да се насочат към медиация или друг метод за извънсъдебно уреждане на спора, както и възможността да сключат съдебна спогодба.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **28.05.2024 г. от 14:45 часа**, за която дата и час да се призват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото, съгласно мотивната част на настоящото определение.

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ приложените към исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА до разпит **един свидетел при режим на довеждане** на ищеца за установяване на фактите, посочени в исковата молба.

УКАЗВА на страните, че на основание чл.146, във връзка с чл.140, ал.3 ГПК, те могат да вземат становище по изготвения проекто–доклад, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАПЪТВА страните към медиация или други способи за доброволно уреждане на спора.

ПРИКАНВА страните към **СПОГОДБА**, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най – доброто съдебно решение, а и спестява на страните разноски.

УКАЗВА на страните, че съобразно чл. 238 ГПК срещу тях може да бъде постановено неприсъствено решение по искане на другата страна и при следните предпоставки: за ответника – ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се е явил в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие; за ищеца – ако не се е явил в първото по делото заседание, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____